

Tidligere i Tidsskriftet

Frøkenlege uønsket

I 1893 avla den første norske kvinnelige lege medisinsk embetseksamen i Kristiania. Hun het Marie Spångberg (1865–1942). Innen utgangen av året 1900 hadde 18 kvinner tatt eksamen. Men de første kvinnelige legene hadde problemer med å få innpass ved sykehusene. I desember 1900 var Kristine Munch (1873–1959) ferdig utdannet. Like etter søkte hun en stilling ved Kysthospitalet i Stavern, som den gang var et sykehus for skrofuløse barn. Men overlege Christian Sinding-Larsen (1866–1930) ville ikke ha henne. Munch skrev tre innlegg i Tidsskriftet om dette, men Sinding-Larsen holdt fast på sitt (1901, s. 519–21).

«En konkurrence»

Den klage over at være forbigaaet ved sidste besættelse af assistentlægeposten ved kysthospitalet, som frk. Kristine Munch har indrykket i forrige hefte af dette tidsskrift, giver mig anledning til følgende oplysninger og berigtigelser.

Kysthospitalet, der ligger temmelig ensomt og langt fra folk, huser af patienter indtil 100 i alderen mellem 2 og 17 aar samt et personale paa ca. 15 kvinder, 1 vagtmester og 1 visergut, – de 2 sidste i en sidebygning. I denne store og isolerede flok af kvinder og børn er det efter mit skjøn i mange henseender fordelagtigt og betryggende at faa mandkønnet fyldigere repræsenteret, aldeles bortset fra, at det for mig personlig, der dog har mit meste arbeide derude, er et vel ikke helt uforstaaeligt ønske til assistent at have en m a n d.

Blandt de kvalificerede ansøgere, som hver gang melder sig, vil derfor jeg paa grund af de særlige forhold ved kysthospitalet foretrække og følgelig til ansættelse indstille en mandlig; – kvindelig kun, hvis kvalificeret mandlig ikke er at erholde.

Som kvalificeret til kandidatposter har nu altid ogsaa ældre medicinere været betragtede. En ældre mandlig mediciner vilde imidlertid alligevel maatte vige for en kvindelig kandidat, hvis man pligtede ved disse ansættelser at tage udelukkende anciennetets hensyn.

Kysthospitalets direktion, der ansætter dets personale, har imidlertid gennem sin formand, generalkrigsadvokat *Smedal*, hævdet dens ret til u d e n sperret anciennetets hensyn blandt de kvalificerede ansøgere, som hvergang maatte melde sig, at vælge den, man finder sig bedst tjent med, – saavidt vides i overensstemmelse med, hvad der ogsaa paa andre af landets sygehuse har været praksis.

Ved sidste besættelse af assistentlægeposten paa kysthospitalet ansattes derfor en med hospitals-tjenesten færdig mediciner – ikke cand. med. frk. Munch.